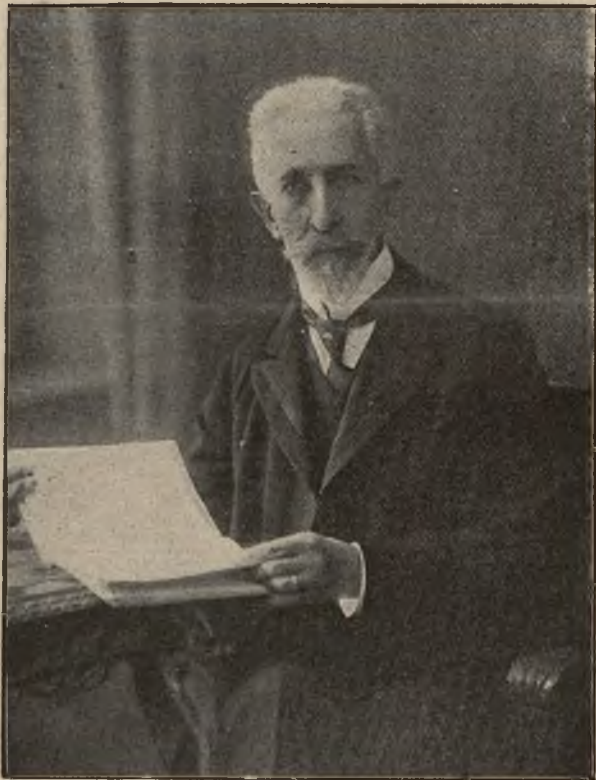

Zmiany w kierownictwie Krakowskiej Gazowni Miejskiej.

Z dniem 1. stycznia b. r. ustąpił z zajmowanego chlubnie od szeregu lat stanowiska dyrektora Krakowskiej Gazowni miejskiej inż. Mieczysław Dąbrowski.

Ur. w roku 1853 w Paryżu, syn wychodźcy

Zmiany w kierownictwie Krakowskiej Gazowni Miejskiej: Ustępujący dyrektor, inżynier Mieczysław Dąbrowski

z roku 1848. Aleksandra Junoszy Dąbrowskiego i Eleonory z Zielińskich, przeszedł szkoły średnie w gimnazjum filologicznym w Kłiszu i na kursach technicznych szkoły polskiej na Batignolles, a następnie rok przygotowawczy do studiów wyższych w szkole wyższej polskiej na Montparnasse w Paryżu. Nauki te przerwała wojna w roku 1870-71 i oblężenie stolicy Francji. Po wypadkach Komuny paryskiej wrócił do kraju i w Krakowie ukończył c. k. Instytut techniczny. W początku roku 1876 wstąpił do służby technicznej w krakowskim Budownictwie miejskim, gdzie pracował dziesięć lat, z początku przy budowie szkół, potem jako kie-

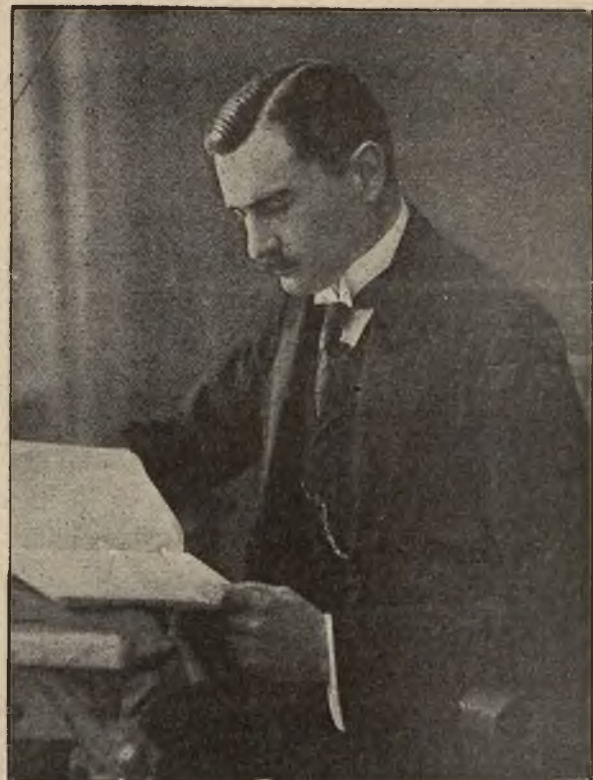
rownik działu bruków, dróg i mostów pod zwierzchnictwem dyrektora Micieja Moraczewskiego, c. k. Radcy Dworu, b. szefa budownictwa rządowego w Galicyi. Polecony przezeń, został w r. 1885 wysłany, jako inżynier miejski, na półroczną praktykę w gazowniach praskich, a w r. 1886 powierzyła mu Rada miasta kierownictwo w nabytej od Tow. dessauskiego gazowni krakowskiej. Został zakład mały, wytwarzający milion metrów sześciennych gazu rocznie, a doprowadził tę produkcję po 28 latach powiększenia i przebudowania do 7 milionów; w tym samym stosunku rosły i dochody Gminy z tego przedsiębiorstwa. Obok czynności zawodowych pracował usilnie w Krakows. Towarzystwie technicznem, którego był wieloletnim sekretarzem, a w r. 1879 prezesem, a także w „Sokole” krakowskim, zajmując przez szereg lat miejsce w wydziale, jako przewodniczący sekcji skarbowej. Należał do urządzających I Zjazd Techników polskich w Krakowie w r. 1883, a w r. 1901 I Zjazd przemysłowy w tejże starej stolicy. Prócz mniejszych prac osobnych i artykułów w czasopiśmie fachowych wydał następujące prace: „Pamiętniki I. Zjazdu Techników polskich. Kraków 1884”, „Plan K. m. Krakowa” (wyd. H. Müllera), dziełko o drogach i brukach miejskich, „Przewodnik ilustrowany po Krakowie” (z prof. Wł. Ekielskim) dla III. Zjazdu T. p. „Pamiętnik I. Zjazdu przemysłowego”. Kraków 1901. „Księgę pamiątkową w 25 letni jubileusz Krakowskiego Tow. technicznego 1902”. Dbał o podniesienie i popieranie rozwijającego się przemysłu krajowego, zyskując za to dowody uznania na krajowych wystawach.

Z nazwiskiem Jego łączy się ściśle rozwój Gazowni w Krakowie, wybudowanej w r. 1857 przez Towarzystwo Dessauskie, a nabytej w r. 1886 przez Gminę miasta Krakowa.

Inż. Mieczysław Dąbrowski, jako pierwszy dyrektor tego największego zakładu miejskiego, objął kierownictwo Gazowni w roku 1886 i od tego czasu bez przerwy kierował nią przejęty obywatelską myślą pracy dla dobra ukochanego, prastarego grodu i jego mieszkańców. Cały szereg ulepszeń w dziedzinie produkcji i konsumpcji gazu, wprowadzonych przez ustępującego dyrektora, wpłynął w wysokim stopniu na wzrost zapotrzebowania gazu, nieodzownego już dzisiaj produktu dla każdej kulturalnej jednostki.

Rozwój krakowskiej Gazowni miejskiej pod wzorowem a umiejętnem kierownictwem ustępującego dyrektora był finansowo i technicznie zgoła nieoczekiwany. Dużoby o tem mogły powiedzieć dochody, przelewane rok rocznie z kasy Gazowni, do Kasy miejskiej. W ciągu lat 28 kilkakrotnie przebudowany, produkuje obecnie zakład przeszło 7 milionów

m³, t. j. ilość siedmiokrotnie większą od tej, jaką produkował w chwili nabycia przez Gminę. Zakład, który przed 28 laty zatrudniał kilku urzędników i kilkunastu robotników, daje obecnie zatrudnienie kilkudziesięciu urzędnikom i kilkuset robotnikom. Dyrektor Mieczysław Dąbrowski odnosił się do konsumentów i dostawców, zwłaszcza krajowych, z największą życzliwością i wyrozumiałością, a jako prze-

Zmiany w kierownictwie Krakowskiej Gazowni Miejskiej: Nowy dyrektor, inż. Mieczysław Seifert

łożony otaczał opieką i życzliwością podwładnych sobie urzędników i robotników. To też 17 stycznia b. r. zegnali Go z żalem, wyrażając przekonanie, że i nadal w pełnym zdrowiu pracować będzie na niwie ukochanych przez siebie nauk technicznych.

Kierownictwo Gazowni po ustąpieniu dyrektora Dąbrowskiego objął były dyr. Gazowni miejskiej w Stryju, inż. Mieczysław Seifert.

Do niedawna jeszcze w opinii publicznej przeważało mniemanie, że gaz może być użyty tylko do oświetlenia ulic, pomieszczeń i t. d. Nie przypuszczano nawet, że w niemniejszej mierze może znaleźć i znaleźć zastosowanie do gotowania, grzania, a nawet do popędu maszyn w przemyśle. Z wyników licznych

Zmiany w kierownictwie Krakowskiej Gazowni Miejskiej: Grupa urzędników Krakowskiej Gazowni Miejskiej z ustępującym (X) i nowym dyrektorem (XX) w środku.